

РЕШЕНИЕ

№ 6857

гр. София, 10.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7148** по описа за **2023** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на П. Р. К. срещу Решение № 3135/03.07.2023 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 785/2022 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 110 състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 5847112/29.04.2021 г., издаден от СДВР.

С посочения електронен фиш на П. Р. К. е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 100 лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Твърди се, че от въззивния съд не са обсъдени направените в подадената срещу електронния фиш жалба възражения. Сочи се, че от административнонаказващия орган не е направена ясна правна квалификация на установеното нарушение, както и че издаденият електронен фиш не е надлежно връчен. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменен и издаденият електронен фиш.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не се

представлява. От пълномощника му адв. И. е постъпила молба, в която поддържа касационната жалба и претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба не се явява и не се представлява. От пълномощника му юрк. И. а постъпили писмени бележки, в които се иска касационната жалба да бъде оставена без уважение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора. От събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 29.04.2021 г., в 10:52 часа, в [населено място], [улица]до №34, с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, е извършено нарушение за скорост с МПС - лек автомобил „Рено Лагуна“, с рег. [рег.номер на МПС] , установено и заснето с АТСС - ARH CAM S1, извършено в условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ел.фиш, Серия К, №3143765, като разрешената стойност на скоростта е 50 км/ч, установената стойност на скоростта е 68 км/ч, а превишената стойност на скоростта е 18 км/ч.

За посоченото нарушение на жалбоподателя П. Р. К., в качеството му на ползвател на процесното МПС, посочен в подадена декларация по реда на чл.189, ал. 5 от ЗДвП от регистрирания собственик Р. К. Т. и анулиране на издадения против него ел.фиш, Серия К, №4836631, на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.4 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева, за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в ЕФ административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил последния.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото не е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено касатора или на негов процесуален представител. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 04.07.2023 г. /вх. № 191321/, поради което касационният състав приема, че същата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

По силата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с

автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Законодателят цели да санкционира нарушителите на правилата за движение по пътищата, като в отсъствие на контролен орган се ползва установеното и заснетото с техническо средство, което е стационарно в разглеждания случай. В тази посока са и мотивите на Тълкувателно решение на ВАС № 1/26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г., съгласно което електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, само по отношение на правното му действие (съгласно чл.189, ал.11 ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП реквизити, поради което в ЕФ не се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението.

Безспорно от приложените по делото доказателства се установява, че въведеното в рамките на населеното място ограничение на скоростта е 50 км/ч съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В оспорения ЕФ е посочена разрешена скорост, а превишаването на скоростта е безспорно доказано.

Настоящият съдебен състав не намира за основателно оплакването, за неправилно подвеждане на нарушението под санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. Вярно е, че посочената разпоредба препраща към чл. 182, ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5, където са изброени 18 различни хипотези. Непосочването на конкретна санкционна форма, на основание, на която е наложено наказанието, наистина е нарушение, но същото не е съществено. Правото на защита на сочения за нарушител не е ограничено, защото в електронният фиш ясно е посочена нормата, чието нарушение предполага налагането на предвиденото в ЗДвП наказание „глоба“ – чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Конкретизирано е също, защо неправомерното поведение на П. К. следва да се квалифицира като повторно – налице е издаден електронен фиш ЕФ К/3143765, който е влязъл в сила, като процесното нарушение е извършено преди да изтече една година от влизането в сила на посочения електронен фиш.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3135/03.07.2023 г., постановено по НАХД № №

785/2022 г. на СРС – НО, 110 състав.

ОСЪЖДА П. Р. К., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична Дирекция на Вътрешните Работи, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, сумата от 80 лв. (осемдесет), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.